

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio Diacono. 477.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Luce. 3. & quidem Baptista Lex tunicam abs te his verbis flagitat, Qui habet duas tunicas, det non habenti. Quod si propter redundantem copiam hæc sententia immutanda est, qui duodecim tunicas habet, ei, qui ne vnam quidem habet, impertiat.

Athanasio Presbytero. 476.

Hæc vox, Quomodo, in Deo locum habere non potest: cuius vel sola voluntas opus est admirandum.

Antonino Diacono. 477.

Luce. 24. Carnis vocabulum bifariam in Scriptura usurpatur. Quandoque enim de natura intelligitur: quandoque autem de affectu ac labe. Prioris significationis exemplum hoc est, Spiritus carnem & ossa nō habet, sicut me videtis habere: Posterioris: Caro & sanguis regnum Dei hæreditate possidere non possunt. Quocirca is, qui labem & corruptelam, atque affectum coercere studet, carnis igniculos & incitamenta debilitat, Deoque etiamnum corporis vinculis constrictus, placet, atque cum corpore, tanquam à corporea mole secretus, regni ipsius hæreditatem consequitur.

Isidoro. 478.

Matth. 1. Quod Dominus carnalem ortum ex Dauidis femine habuerit, & Matthæus, & Paulus, & Dauid, diuini viri apertis verbis pronunciant. Ille, cum scribit, Liber generationis Iesu Christi filij Dauid. Alter, cum perspicue afferit, quod Dominus noster secundum carnem ex Iuda ortus sit. Postremus denique, cum ait, Semel iuravi in sancto meo, si Dauid mentiar, semen eius in æternum manebit. Et thronus eius sicut Sol in conspectu meo: & testis in cælo fidelis. Quibus nimirum verbis Domini nostri cum carne in cælum ascensum designat, sempiterna futura, utpote Deo verbo ita copulata, ut iam nulla ratione diuelli queat.

παρὰ σοῦ ἀπαυτεῖ· ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδύτω τῷ μὴ ἔχοντι, λέγων· εἰ δὲ χεῖρ καὶ ἐπιλάξαι δεξιὰς ἀλλοτρίων τῶν σποφασιν, ὁ ἔχων δεκάδύο χιτῶνας, μεταδύτω τῷ μὴ ἔχοντι ἓνα.

Αθανασίῳ πρεσβυτέρῳ. υοζ.

Τὸ πῶς, ὅτι θεὸς χάραν ἔχειν ἔδυναται, ἔχει μόνῃ ἢ βούλησιν ἔργον ὅτι παρὰ δόξον.

Εὐποτίῳ Διακόνῳ. υοζ.

Τὸ τῆς σαρκὸς ὄνομα, διχῶς παρὰ τῆς γένεσιν εἴρηται γραφῆ· ποτὲ μὲν κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν, ποτὲ δὲ κατὰ τὸ φρόνημα καὶ φθορᾶν· καὶ τῆς μὲν σποφασίς, τὸ πνεῦμα σάρκα καὶ ὄστρα ὅσα ἔχει, καθὼς με θεωρεῖτε ἔχοντα. Τῆς δὲ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεῶν κληρονομήσαι ἔδυναται· ὁ ποῖναι τῶν φθορᾶν καὶ τὸ φρόνημα παιδαγωγῆσαι ἐκ λυμῶν, μαρτυρεῖ τὰ τῆς σαρκὸς ὑπεκκαίματα, καὶ ἀρῆσκει θεῶν ἐπι σαρκὶ σιωπῆ ἄμωρος, καὶ κληρονομεῖ τῶν αὐτῶν βασιλείαν μετὰ σώματος αἰσίου.

Ισιδώρῳ. ἰση.

Ὅτι ἐκ σπέρματος Δαβὶδ τῶν κατὰ σάρκα γενεσιν ἔχει ὁ κύριος, καὶ Ματθαῖος καὶ Παῦλος καὶ Δαβὶδ, οἱ θεοπάστοι σαφῶς σποφάσσονται· ὁ μὲν γραφῶν, Βιβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαβὶδ· ὁ δὲ παρὰ δόξον, ὡς ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκει ὁ κύριος ἡμῶν κατὰ σάρκα· ὁ δὲ Δαβὶδ, Ἄπαξ ὡμοῦσα ἐν τῷ ἁγίῳ μῆ, εἰ τῷ Δαβὶδ ψεύσομαι, τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα μὴ θνήσκει, καὶ ὁ θρόνος αὐτῶν ὡς ἡλιος ἐναντίον μου· καὶ ὁ μάρτυς ἐν ἕραν ὡς πῶν τῶν μετὰ σαρκὸς δεξιῶν τῶν σποφασίς· τῶν μετὰ σαρκὸς δεξιῶν τῶν σποφασίς, ὡς ἀδιαρέτως λοιπὸν τῷ θεῷ λόγῳ ἡμῶν.

Κυελ-